Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul central), judecător Guțan Vitalie
Dosarul nr. 2ai-391/23
2-20088211-02-2ai-21122023

D E C I Z I E

13 februarie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa sa:
Preşedintele ședinței, judecător Clim Eugeniu
Judecătorii Iorgov Steliana
Cojocaru Olga

examinând cererea de apel declarată de către Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza civilă la cererea creditorului Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului ÎI ”*****Anatolii” în persoana pârâților *****Ana și *****Anatolii,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 16 noiembrie 2023, prin care cererea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 30 decembrie 2022, creditorul Serviciul Fiscal de Stat s-a adresat în instanța de judecată cu cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului ÎI ”*****Anatolii”, în persoana pârâților *****Ana și *****Anatolii.

În motivarea cererii menționează că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr.2i-332/20 din 24.09.2020, a fost admisă cererea introductivă înaintată de creditorul Serviciul Fiscal de Sat privind intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de ÎI ”*****Anatolii”, fiind constatată insolvabilitatea debitorului nominalizat şi s-a dispus iniţierea procedurii simplificate a falimentului în privinţa ÎI ”*****Anatolii”, iar în calitate de lichidator al ÎI ”*****Anatolii” a fost desemnat administratorul autorizat Breahnă Filip, deţinătorul autorizaţiei nr. 69 din 14.01.2015.

Ulterior, în cadrul şedinţei de validare a creanţelor, au fost validate creanţele Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 246 207,05 lei (inclusiv 118 883,22 lei - creanţă chirografară de rangul III şi 127 323,83 lei - creanţă chirografară de rangul VI). Indică că, având în vedere, că debitorul ÎI ”*****Anatolii” nu dispune de careva bunuri imobile, iar pe conturile bancare lipsesc mijloacele financiare, constată că unica modalitate de stingere a creanţelor validate este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului prin prisma art. 247, 248 al Legii insolvabilităţii.

A relatat că, conform informaţiei din Sistemul informaţional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat şi extrasului din Registrul de stat al intreprinzătorilor individuali, administrator al ÎI ”*****Anatolii” de la 17.04.2006 pană la data intentării procesului de insolvabilitate este dna *****Ana, iar asociați al ÎI ”*****Anatolii” sunt dna *****Ana şi dl *****Anatolii.

Susține că, un temei care probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară, constituie acţiunile prevăzute de art. 248 alin. (1), lit. h) a Legii insolvabilităţii, determinate prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

A menționat că, conform datelor din Sistemul Informaţional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat (contului curent detaliat al debitorului ÎI ”*****Anatolii”), pe perioada 2013-2016 debitorul a prezentat autorităţii fiscale dările de seamă fără a efectua careva achitări a impozitelor şi taxelor.

Astfel, debitorul ÎI ”*****Anatolii” a prezentat darea de seamă (forma TVA 12) la data de 31.01.2013 cu calcularea sumei de 9 347,00 lei în calitate de impozit la clasificaţia bugetară respectivă, care în conformitate cu prevederile art. 115 din Codul fiscal (în redacţia 2013) urma a fi achitată nu mai târziu de ultima zi a lunii care urmează după încheierea perioadei fiscale, care în conformitate cu art. 114 din Codul fiscal constituie o lună calendaristică, începând cu prima zi a lunii.

A menționat că, prin notificările nr. 01-16/4-1221 din 27.02.2017 şi nr. 26/2-10/2-19/822 din 29.03.2019, Serviciul Fiscal de Stat a notificat debitorul despre faptul, că acesta admite restanţă faţă de bugetul public naţional. De asemenea, s-a propus debitorului să achite integral restanţa faţă de bugetul public naţional, iar în caz de neachitare să înainteze cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de sine în termenii prevăzuţi de Legea insolvabilităţii. Pentru încălcarea legislaţiei cu privire la insolvabilitate, manifestată prin nedepunerea de către debitor a cererii introductive, întrucât a existat unul din temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate, potrivit art. 288 Cod contravenţional, conducătorul ÎI ”*****Anatolii”, dna Ana Cebotari, a fost sancţionată cu amendă contravenţională în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MF nr. 169002 din 30.10.2019.

Mai mult, debitorul ÎI ”*****Anatolii”, aflându-se în incapacitate de plată din 02.03.2013, a continuat activitatea pană în anul 2016, prezentând dările de seamă pe perioada respectivă autorităţii fiscale, ceea ce constituie un alt temei de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducerea prevăzut la art. 248 alin. (1), lit. f) din Legea insolvabilităţii.

A subliniat că, membrul organelor de conducere a încălcat prevederile legale menţionate supra şi nu a manifestat diligenţa corespunzătoare în vederea înaintării cererii introductive, aceasta fiind înaintată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat la data de 24.07.2020. Astfel, a comis fapte ilicite, care se încadrează în dispoziţiile art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii.

A relatat că, *****Ana, în calitate de administrator al ÎI ”*****Anatolii”, neîntemeiat a omis termenul prevăzut de lege pentru depunerea cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, faptă ilicită care se încadrează în dispoziţia art. 248 alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilităţii, caracterizată prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, conform prevederilor art. 14. Organele de conducere ale ÎI ”*****Anatolii” se fac responsabile de managementul defectuos practicat la întreprindere, depăşirea limitelor economice admisibile, cumulând un pasiv enorm în defavoarea creditorilor săi.

A explicat că, debitorul nu are debitori, nu dispune de careva bunuri mobile sau imobile în masa debitoare, precum şi nu deţine alte mijloace băneşti ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerii creanţelor creditorilor, iar astfel, consideră că unica modalitate de stingere a creanţelor Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247 şi 248 din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012.

Solicită Serviciul Fiscal de Stat admiterea cererii, atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a ÎI ”*****Anatolii” în persoana co-asociatului şi administratorului debitorului *****Ana, co-asociatului debitorului *****Anatolii şi încasarea în mod solidar de la *****Ana şi *****Anatolii în contul masei debitoare a ÎI ”*****Anatolii” a creanţei validate a Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 246 207,05 lei (inclusive 118 883,22 lei - creanţă chirografară de rangul III şi 127 323,83 lei - creanţă chirografară de rangul VI)

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 16 noiembrie 2023, s-a respins ca neîntemeiată cererea creditorului Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului ÎI ”*****Anatolii” în persoana pârâților *****Ana și *****Anatolii.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 21 noiembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 16 noiembrie 2023.

Ulterior, la data de 22 ianuarie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a depus apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 16 noiembrie 2023, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de apel, Serviciul Fiscal de Stat a reiterat argumentele de fapt și de drept expuse în cererea privind atragerea la răspundere subsidiară.

A relatat că, la caz sunt aplicabile prevederile art. 248 alin. (1) lit. h) al Legii insolvabilităţii, ceea ce a generat un prejudiciu considerabil pentru creditorii validaţi în cadrul procesului de insolvabilitate a debitorului.

Indică apelantul că apreciază critic concluzia instanţei de fond, precum că nu a fost probată legătura de cauzalitate între acţiunile/inacţiunile pârâţilor şi urmările provocate, or, la caz sunt întrunite cumulativ condiţiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrilor organelor de conducere a debitorului ÎI ”*****Anatolii”, întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciu.

De asemenea, consideră eronată concluzia instanţei de insolvabilitate, precum că cererile privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil urmează a fi fundamentate pe datele şi informaţiile furnizate prin raportul administratorului insolvabilităţii, prevăzut la art. 114 din Legea insolvabilităţii, cu indicarea faptelor ilicite pentru care ar putea fi angajată răspundere personală patrimonială a persoanelor menţionate la art. 248 alin.(1) din Legea insolvabilităţii.

Menţionează că, în majoritatea cazurilor administratorii evită a indica în rapoartele prezentate adunării creditorilor şi instanţei conform prevederilor art. 114 din Legea insolvabilităţii informaţia privind faptele ilicite pentru care ar putea fi angajată răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului şi persoanele cărora le-ar fi imputabilă starea de insolvabilitate a debitorului.

Solicită admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Central) din 16 noiembrie 2023 şi emiterea unei hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului ÎI ’’*****Anatolii” în persoana lui *****Ana şi *****Anatolii să fie admisă integral.

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi

respins, din următoarele motive.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

Potrivit art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În corespundere cu art. 373 alin. (1) -(3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale sus-invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidate pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Din materialul probator rezultă că, la data de 30 decembrie 2022, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a depus în instanța de judecată cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului ÎI ”*****Anatolii” în persoana pârâților *****Ana și *****Anatolii.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 16 noiembrie 2023, s-a respins cererea depusă de către Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă soluția instanței de insolvabilitate cu privire la netemeinicia cererii depuse de către Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil, în persoana asociatului și administratorului *****Ana și asociatului *****Anatolii.

Potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248 alin. (1), lit. a) -i) din Legea insolvabilității, alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Totodată, se reține că, pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta, însă, este regula generală, de la care se admit excepții, legiuitorul menționând în textul art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității cu referire la subiecții de drept pasibili să fie atrași la răspundere subsidiară sintagma „precum și de orice altă persoană”, condiția de bază fiind ca între acțiunile ilicite imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

Așadar, din prevederile art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității rezultă că prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Colegiul judiciar remarcă că, prin cererea de apel formulată, Serviciul Fiscal de Stat a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, menționând că, la caz sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității de atragere la răspundere subsidiară a asociatului și administratorului *****Ana și asociatului *****Anatolii.

Instanța de apel a stabilit că, Serviciul Fiscal de Stat pretinde atragerea la răspundere a asociatului și administratorului *****Ana și asociatului *****Anatolii și încasarea în contul masei debitoare a ÎI „*****Anatolii” a creanței validate a creditorului Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 246 207,05 lei (inclusiv 118 883,22 lei - creanţă chirografară de rangul III şi 127 323,83 lei - creanţă chirografară de rangul VI).

În acest sens, Colegiul judiciar reține că, pentru a fi angajată răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiţii, și anume: existenţa prejudiciului, comiterea unei fapte ilicite dintre cele

enumerate de lege, existenţa legăturii de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu şi vinovăţia persoanei a cărei răspundere se cere.

Astfel, se constată că, Serviciul Fiscal de Stat contrar prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu a demonstrat circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Or, simpla existență a creanței nu impune instanța de judecată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în lipsa culpei acestora și a legăturii cauzale dintre acțiunile/inacțiunile acestora și survenirea stării de insolvabilitate.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității- nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, Colegiul judiciar relevă următoarele.

Instanța de apel constată că, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere în persoana administratorului *****Ana pe motiv că, nu ar fi depus cerere de intentare a procesului de insolvabilitate în conformitate cu prevederile art. 14 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În acest sens, Colegiul judiciar reține că, potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiaşi articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorul debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (1).

Inacţiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilităţii, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilităţii, are specificul său şi anume: inacţiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariţia stării de insolvabilitate or, anume apariţia acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul întreprinderii să depună cerere introductivă.

Nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligaţiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilităţii, neavând relevanţă suma creanţelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligaţiile, apărute după expirarea acestui termen.

După cum a constatat și instanța de fond, pentru a stabili vina şi a atrage la răspundere subsidiară organele de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, precum şi fapta să fie săvârşită cu vinovăţie.

De notat că, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate sau prin săvârşirea unei fapte expres şi limitativ enumerate la articolul 248 din Legea insolvabilităţii, iar consecinţele acestora s-au materializat prin crearea, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condiţiilor de tragere la răspundere juridico-civilă.

Colegiul judiciar reține că, potrivit dispoziţiilor art. 1998 alin. (1) Cod civil al RM cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Astfel, instanța de apel conchide că, răspunderea patrimonială reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale, care se angajează faţă de delincvenţi, în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter patrimonial.

În sensul dispoziţiilor menţionate, se subînțelege că, pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componenţa delictului civil, care la rândul său include: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi un prejudiciu şi vinovăţia. Acestea reprezintă condiţiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa uneia exclude atragerea la răspundere a persoanei.

Colegiul judiciar constată că, în contextul condiţiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale, instanţa argumentează că nu poate exista răspunderea delictuală dacă nu există culpa şi legătura cauzală dintre acţiunile persoanei implicate şi survenirea unui prejudiciu.

Astfel, în ce priveşte situaţia din speţă, Colegiul judiciar consideră că, instanța de fond just și întemeiat a constatat că, nu sunt întrunite condiţiile necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale a membrilor organelor de conducere ale debitorului ÎI „*****Anatolii” - *****Ana și *****Anatolii, și aceasta pentru că Serviciul Fiscal de Stat nu a demonstrat prin probe concludente şi pertinente că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului s-ar datora anume acțiunilor ilegale din partea acestei persoane.

Separat de cele invocate, instanța de apel remarcă că, pentru identificarea neexecutării obligaţiei administratorului unei societăți comerciale de a depune cerere introductivă, urmează iniţial de a fi determinat concret momentul survenirii temeiurilor de insolvabilitate în raport cu activitatea debitorului sub forma incapacității de plată.

La caz, Serviciul Fiscal de Stat nu a anexat probe din care ar rezulta cert data la care a survenit starea de insolvabilitate a ÎI „*****Anatolii”, iar instanţa de judecată nu poate să-şi bazeze hotărârea sa pe presupunerile Serviciului Fiscal de Stat, care nu sunt confirmate prin nici un fel de mijloace de probă, ci doar pe fapte cert stabilite în procesul examinării cauzei, confirmate prin probe admisibile şi pertinente.

Concomitent, Colegiul judiciar conchide că nu a fost demonstrată legătura cauzală dintre suma pretinsă de către Serviciul Fiscal de Stat a fi încasată în mărime de 246 207,05 lei, şi inacţiunea administratorului Ana *****de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilităţii.

La caz, instanța de apel conchide că apelantul/reclamant nu a făcut dovada că datoria debitorului în sumă de 246 207,05 lei, sumă care se solicită a fi încasată de la membrii organelor de conducere, a apărut după expirarea termenului de 30 de zile de depunere a cererii introductive, or potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, membrii organelor de conducere răspund subsidiar doar pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului de 30 de zile din momentul survenirii temeiurilor de depunere a cererii introductive prevăzute la art. 14 alin. (2) al Legii insolvabilităţii.

Respectiv, de către apelantul/reclamant nu a fost făcută o diferențiere între sumele datorate de debitor care au apărut până la data pe care o consideră a fi obligatorie de a depune cererea introductivă și cele care au apărut după acea dată.

Prin urmare, este nejustificată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin prisma lit. h) al art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilităţii.

La caz, instanța de fond just a apreciat că, probatoriul este insuficient și nu demonstrează cu certitudine argumentele expuse de către reclamant, în special- existența faptei ilicite imputate săvârșită prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel remarcă că, argumentele invocate în apel poartă un caracter formal, și aceasta pentru că reproducerea motivelor invocate în cererea de chemare în judecată nu constituie temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

De asemenea, Colegiul judiciar remarcă că, deși apelantul și-a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de fond, nu a indicat care norme de drept au fost interpretate eronat de instanța de fond și în ce constă pretinsele erori.

În finalitatea celor indicate supra, prima instanță just a conchis că, nu sunt întrunite condițiile tragerii la răspundere subsidiară a pârâților *****Ana și *****Anatolii în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că hotărârea contestată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 16 noiembrie 2023.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. 385 lit. a), art. 389 și art. 390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 16 noiembrie 2023, în cauza civilă la cererea creditorului Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului ÎI ”*****Anatolii”, în persoana pârâților *****Ana și *****Anatolii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecător Clim Eugeniu

Judecătorii Iorgov Steliana

Cojocaru Olga